

Mødedokument

B9-0518/2022

21.11.2022

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

om beskyttelse af husdyravl og store rovdyr i Europa
(2022/2952(RSP))

**Bert-Jan Ruissen, Pietro Fiocchi, Mazaly Aguilar, Emmanouil Fragkos,
Hermann Tertsch, Sergio Berlato, Margarita de la Pisa Carrión**
for ECR-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af husdyravl og store rovdyr i Europa (2022/2952(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 13 og 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter¹ (habitatdirektivet),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at antallet af store rovdyr er steget betydeligt på det europæiske fastland og i 2016 var på ca. 9 000 europæiske lossere, 16 000 brune bjørne og 17 000 ulve; der henviser til, at disse tal er steget yderligere i de seneste år; der henviser til, at antallet af ulve i det geografiske Europa ifølge de bedste tilgængelige data i 2022 sandsynligvis vil være over 21 500; der henviser til, at Den Internationale Union for Naturbevarelse (IUCN) allerede i 2018 klassificerede ulven som en art i god tilstand ("of least concern") i EU på grund af den kraftige tilvækst; der henviser til, at IUCN ud af de ni europæiske ulvebestande har klassificeret otte i de to mest gunstige kategorier;
- B. der henviser til, at de negative konsekvenser af den voksende ulvebestands angreb på husdyr stiger eksponentielt; der henviser til, at ulve hyppigere og hyppigere kommer i tæt berøring med mennesker, navnlig i tætbefolkede områder;
- C. der henviser til, at bilagene til habitatdirektivet blev vedtaget i 1992 og ikke er blevet ajourført i 30 år på trods af de fremskridt, som de videnskabelige data om det øgede antal ulve og den gunstige bevaringsstatus for arten i EU dokumenterer;
- D. der henviser til, at habitatdirektivets artikel 19 fastsætter proceduren for tilpasning af bilagene til den tekniske og videnskabelige udvikling, uden at der er behov for at revidere direktivet;
- E. der henviser til, at store rovdyr er meget mobile, og at bestande kan sprede sig over store geografiske områder på tværs af forskellige lande såvel i som uden for EU, hvilket fører til situationer, hvor den samme bestand med en gunstig bevaringsstatus kan være genstand for forvaltningsforanstaltninger i én region, mens den i naboregionen klassificeres som havende behov for streng beskyttelse, skønt bevaringsstatussen er den samme; opfordrer til en videnskabeligt baseret tilgang, der tager hensyn til bestanden som helhed på tværs af medlemsstaterne;
- F. der henviser til, at domesticerede dyr, især dyr på græs og på åbne græsningsarealer, udsættes for fare som følge af den øgede tilstedeværelse af store rovdyr, navnlig i både bjergrige og tyndt befolkede områder, hvor afgræsning er nødvendig for at bevare disse

¹ EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

prioriterede levesteder, og i tættere befolkede landdistrikter, hvor tilstedeværelsen af ulve kan have en negativ indvirkning på den bæredygtige udvikling af og livskvaliteten i landdistrikter, både hvad angår traditionelt landbrug og turisme;

- G. der henviser til, at der i tætbefolkede og urbaniserede områder med få store fredede naturområder er en større fare for domesticerede dyr; der henviser til, at befolkningstætheden varierer betragteligt mellem medlemsstaterne, fra 18 personer pr. km² i Finland til over 500 pr. km² i Nederlandene;
- H. der henviser til, at traditionelle alpine græsgange og græsningsarealer i enge i stigende omfang opgives på grund af økologiske, landbrugsmæssige og samfundsøkonomiske udfordringer, som er knyttet til landbrugsdrift i umiddelbar nærhed af en stor rovdyrart, hvilket uundgåeligt fører til en konflikt med hensyn til målene for naturbeskyttelse; der henviser til, at 50 % af alle får på det europæiske kontinent lever i nærheden af mindst én stor rovdyrart;
- I. der henviser til, at forebyggende foranstaltninger med henblik på at forebygge sameksistensproblemer ikke har vist sig tilstrækkeligt effektive og samtidig har resulteret i mere arbejde og uforholdsmæssigt store udgifter for landbrugerne og desuden har en betydelig indvirkning på landskabet og den frie bevægelighed for andre vilde dyr og planter;
- J. der henviser til, at niveauet for kompensationsbetalinger varierer fra medlemsstat til medlemsstat og ofte ikke tager hensyn til den samlede skade, der er forvoldt, hvortil kommer det uoprettelige tab af det genetiske arvemateriale for mange oprindelige racer;
- K. der henviser til, at tab af og skader på domesticerede dyr som følge af store rovdyrs angreb ikke blot påfører dyrene lidelser og rammer landbrugere og opdrættere økonomisk, men også har betydelige følelsesmæssige konsekvenser for ejerne;
- 1. udtrykker sin bekymring over det stigende antal angreb på husdyr som følge af den hastige tilvækst i bestanden af store rovdyr, navnlig ulve, i Europa; fremhæver, at den europæiske ulvebestand er steget eksponentielt, efter habitatdirektivet trådte i kraft for 30 år siden, og at der på grundlag af de bedste tilgængelige data sandsynligvis vil være over 21 500 ulve i 2022; fremhæver, at ulven i henhold til IUCN's vurdering betragtes som en art i god tilstand på europæisk og EU-27-niveau og ikke længere er en udryddelsestruet art;
- 2. understreger, at EU skal fokusere på en passende forvaltning af biodiversiteten, således at alle arter og økosystemer kan udvikle sig på afbalanceret vis; påpeger, at biodiversitetspolitikkerne har haft positive resultater med hensyn til genopretning af store rovdyrarter i EU, men at det bør anerkendes, at voksende bestande fører til stigende miljømæssige, landbrugsmæssige og socioøkonomiske udfordringer, og at der på grundlag af en mere regional tilgang bør træffes flere foranstaltninger i overensstemmelse med habitatdirektivets artikel 2, stk. 3, med henblik på en effektiv afvejning af disse modsatrettede hensyn;
- 3. understreger, at det er vigtigt at forbedre overvågningen af vildtsundheden, hvilket er relevant netop med hensyn til ulve som følge af hybridisering med hunde; udtrykker bekymring over den udbredte forekomst af hybridisering i hele Europa, selv om der

stadig er betydelige forskelle i intensiteten, da den også øger risikoen for interaktion med mennesker; opfordrer til en standardiseret politik til identificering af hybrider og en gennemsigtig tilgang, herunder grænseoverskridende udveksling af prøver af ulve-DNA mellem forskningsinstitutioner; understreger betydningen af at opdage hybridisering på et tidligt tidspunkt og opfordrer til en mere proaktiv tilgang til prøveudtagning og fjernelse af konstaterede hybrider fra naturen;

4. glæder sig over, at punktet "Forslag til ændring: Nedlistning af ulve (*Canis lupus*) fra bilag II til bilag III til konventionen" er blevet sat på dagsordenen for det 42. møde i det stående udvalg under Bernkonventionen; understreger, at ulvens bevaringsstatus på paneuropæisk plan retfærdiggør en lempelse af dens beskyttelsesstatus og dermed vedtagelsen af den foreslåede ændring;
5. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at vurdere fremskridtene med hensyn til at opnå målene for arters bevaringsstatus på grundlag af bestandene i hele EU og vurdere vilde dyrs udbredelsestakt på grundlag af videnskabelig dokumentation og på grundlag af udveksling af individer og genstrømme mellem delpopulationer ved at tage hensyn til arternes høje grad af mobilitet på tværs af grænser og ved at foretage en tilpasning af den beskyttelsesmæssige status, så snart den ønskede bevaringsstatus er nået; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette grænseoverskridende samarbejde og udvikling af grænseoverskridende forvaltningsplaner under hensyntagen til større geografiske regioner og befolkningstæthed;
6. opfordrer Kommissionen til straks og i overensstemmelse med artikel 19 i habitatdirektivet at foreslå den ændring, der er nødvendig for at tilpasse bilagene til de videnskabeligt dokumenterede fremskridt med hensyn til ulvens bevaringsstatus ved at flytte ulven fra "streng beskyttelse" i bilag IV til "beskyttelse" i bilag V, og til desuden at udvikle en regelmæssig vurderingsprocedure, der gør det muligt regelmæssigt at ændre beskyttelsesstatusen for bestande af arter, så snart den ønskede bevaringsstatus er opnået, i overensstemmelse med artikel 19 i habitatdirektivet;
7. minder om, at artikel 16 i habitatdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at fravige bestemmelserne om streng beskyttelse af arter, herunder for at forhindre alvorlig skade på husdyr, af hensyn til beskyttelsen af vilde dyr og planter og bevaring af naturtyper samt af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed; bemærker på baggrund af rapporterne om anvendte undtagelser, som medlemsstaterne fremsender til Kommissionen hvert andet år, at medlemsstaterne udnytter den fleksibilitet, som lovgivningen giver, i temmelig forskellig udstrækning; opfordrer medlemsstaternes myndigheder til at gøre bedre brug af fleksibiliteten i henhold til artikel 16; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at bistå regioner, der står over for stigende sameksistenskonflikter, i betragtning af at både vilde dyr og planter og husdyr lider betydelig overlast, for at sætte dem i stand til at udnytte den fleksibilitet, der allerede findes i henhold til artikel 16; opfordrer til en anvendelse af denne artikel, der tager hensyn til de mange forskellige udfordringer i hele Den Europæiske Union, og til i tæt samarbejde med medlemsstater, regioner og interessenter at muliggøre en forvaltningsindsats på grundlag af større geografiske regioner og/eller bestande på tværs af medlemsstaterne;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at iværksætte

anvendelsen af den nødvendige forvaltning og de nødvendige undtagelser i betragtning af den påvirkning, som angreb fra store rovdyr har på dyrevelfærden, herunder kvæstelser, aborter, nedsat frugtbarhed, tab af dyr eller hele hjerde og dødsfald blandt vogterhunde, samt på menneskers velfærd, herunder indkomstab og højere arbejdskraft- og materialeomkostninger samt potentielle kvæstelser eller livsfare;

9. understreger, at det skal være muligt at drive husdyravl, uden at der kræves uforholdsmæssigt dyre og skærpede beskyttelsesforanstaltninger, som indvirker negativt på mulighederne for at drive landbrug i landdistrikterne; opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af den indvirkning, som den voksende tilstedeværelse af store rovdyr i Europa har på biodiversiteten, landdistrikterne og landboturismen, herunder på generationsskiftet i landbrugserhvervet;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at erkende, at de nuværende foranstaltninger, herunder hegn og vogterhunde, ikke giver de ønskede resultater med hensyn til i tilstrækkelig grad at hindre angreb og muliggøre harmonisk sameksistens; opfordrer til, at der ved gennemførelsen af forebyggende foranstaltninger og i forbindelse med overvejelser om undtagelser tages hensyn til terrænets beskaffenhed samt andre faktorer, herunder turisme, som er af afgørende betydning for områderne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i tilfælde, hvor bestandene af store rovdyr vokser, at anerkende vigtigheden af at udvikle og anvende overvågede kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med habitatdirektivet på grundlag af videnskabelig dokumentation;
11. fremhæver, at befolkningstætheden i EU varierer betydeligt, og at det derfor er forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat og fra region til region, hvor megen plads der er til rådighed til ulve eller andre store rovdyr i naturen; påpeger, at der ikke i disse områder er grundlag for et voksende antal ulve, og at der er stigende sameksistenskonflikter, navnlig med et tiltagende antal angreb på husdyr, fordi der ikke findes vilde hovdyr; udtrykker sin bekymring over påvisningen af, at ulve i disse områder færdes tættere på mennesker, da de ikke længere undgår kontakt med mennesker, og at tilstedeværelsen af en landbruger ikke længere afholder ulve fra at angribe husdyr; påpeger, at mennesker, navnlig sårbare mennesker, der bor i disse områder, siger, at de ikke længere føler sig trygge; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn hertil, når de vurderer situationen og behovet for yderligere undtagelser og forvaltningsforanstaltninger;
12. understreger, at husdyrbrug i alpine områder rammes hårdere af klimaændringer, økonomiske kriser og de stadigt flere angreb fra store rovdyr; påpeger, at bedrifter i bjergområder er små og har høje ekstraomkostninger, men spiller en vigtig rolle for bevarelsen af bjerglandskaber og beskyttelsen af biodiversiteten i ugæstfrie områder, hvor store vilde planteædere er forsvundet eller endnu ikke er blevet genindført, da de er et naturbaseret omkostningseffektivt redskab til forebyggelse og afbødning af klimatiske virkninger såsom naturbrande; påpeger, at områder såsom artsrigt græsland med *Nardus* på kalkfattig jordbund i bjergegne og alpint og subalpint græsland på kalkholdig bund er særligt bevaringsværdige i henhold til habitatdirektivet; påpeger, at en vigtig faktor for bevarelsen af disse områder er ekstensiv afgræsning; bemærker, at den stigende ulvebestand kombineret med uigennemførligheden af beskyttelsesforanstaltninger på ekstreme topografiske placeringer, f.eks. i bjerggrige og

tyndt befolkede områder, fører til, at afgræsningen efterhånden opgives; opfordrer Kommissionen til at beskytte og bevare traditionelle landbrugsformer såsom pastoralisme, landbrug med afgræsning, praksissen med hyrdedrift, der er anerkendt af UNESCO, og kvægavlernes levevis gennem en beslutsom indsats og konkrete løsninger; anerkender, at visse af disse driftsformer kan være omfattet af den foreslåede liste over potentielle landbrugsdriftsformer, der finansieres af bioordninger, hvilket kan føre til, at levesteder for vilde dyr og planter forstyrres; opfordrer Kommissionen til at skabe de nødvendige betingelser for beskyttelse af græsgange, hvor foranstaltninger til beskyttelse af hjerde ikke er mulige;

13. fremhæver, at god overvågning er en grundlæggende forudsætning for en vellykket forvaltning af store rovdyr, men at EU's medlemsstater anvender forskellige inspektions- og overvågningsmetoder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere videnskabeligt dokumenterede overvågningsmetoder på tværs af medlemsstaterne og overvåge bestandene af store rovdyr ved at tage hensyn til den grænseoverskridende dimension, der strækker sig på tværs af forskellige lande og store geografiske regioner, og til de enkelte økosystemers karakteristika; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til systematisk overvågning af angrebene på husdyr; opfordrer til, at resultaterne af overvågningen rettidigt og på en gennemsigtig måde gøres tilgængelige for offentligheden;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at identificere passende umiddelbare og langsigtede finansieringsmuligheder uden for den fælles landbrugspolitik til passende forebyggende foranstaltninger og passende kompensation til landbrugere for direkte og indirekte skader forårsaget af fredede dyr, herunder indirekte skader såsom tabet af et foster som følge af stress i forbindelse med et angreb, der medfører et produktionstab i den kommende sæson; beklager, at størrelsen af den kompensation, der udbetales til husdyravlere efter et angreb, og betingelserne for betaling er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; mener, at den kompensation, der betales til husdyravlere efter et angreb, skal råde bod på den skade, som er forvoldt, og ikke må være betinget af, at landbrugerne har truffet beskyttelsesforanstaltninger, som ikke er tilstrækkeligt effektive; anmoder om, at kompensation for skader forvoldt af store rovdyr ikke betragtes som statsstøtte; opfordrer medlemsstaterne til at yde hurtig og fuld kompensation for skader forårsaget af fredede dyr;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.